

§ 50. Zarząd Koła:

- 1) propaguje cele Towarzystwa i jedna mu członków,
- 2) troszczy się o przysparzanie środków na cele Towarzystwa,
- 3) ściga składki od członków Koła,
- 4) przekazuje zebrane fundusze Zarządowi Oddziału Wojewódzkiego.

§ 51. Skład Zarządu Koła Lokalnego podlega zatwierdzeniu przez Zarząd Oddziału Wojewódzkiego.

Zarząd Oddziału w stosunku do Zarządu Koła posiada uprawnienia analogiczne do przewidzianych w § 41 dla Prezydium Rady Naczelnej w stosunku do Zarządu Oddziału Wojewódzkiego z tym, że w razie zawieszenia Zarządu Koła Zarząd Oddziału jest obowiązany przekazać sprawę w ciągu 30 dni do decyzji Prezydium Rady Naczelnej i że decyzja Zarządu Oddziału o rozwiązaniu wymaga zatwierdzenia przez Prezydium Rady Naczelnej.

§ 52. Zarząd Koła składa się z 5 członków, wybranych przez Walne Zebranie Koła. Zarząd wybiera ze swego grona przewodniczącego, sekretarza i skarbnika.

X. Komisje Rewizyjne.

§ 53. Komisje Rewizyjne istnieją w Kółach Lokalnych, Oddziałach Wojewódzkich oraz przy Radzie Naczelnej (Główna Komisja Rewizyjna).

Kadencja Komisji Rewizyjnej trwa 2 lata, Komisji Rewizyjnej Oddziału i Komisji Rewizyjnej Koła 1 rok.

§ 54. Członkowie Komisji Rewizyjnej wybierają spośród siebie przewodniczącego.

§ 55. Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą być równocześnie członkami Zarządu, ani Prezydium Rady Naczelnej.

§ 56. Główna Komisja Rewizyjna składa się z 5 członków.

Komisja Rewizyjna w Oddziale i w Kółach składa się z 3 członków.

§ 57. Komisje Rewizyjne:

- 1) sprawują kontrolę w zakresie finansowo-gospodarczym nad działalnością ogniw organizacyjnych, przy których zostały powołane oraz hierarchicznie niższych,
- 2) składają na odpowiednich Zgromadzeniach, Zebraniach i Walnym Zjeździe Delegatów (Główna Komisja Rewizyjna) sprawozdania i przedstawiają wnioski o udzielenie lub odmówienie absolutorium odpowiednim władzom.

§ 58. Główna Komisja Rewizyjna składa również raz do roku sprawozdanie na Radzie Naczelnej.

§ 59. Komisja Rewizyjna obowiązana jest sprawdzać gospodarkę odpowiednich władz przynajmniej raz na pół roku.

XI. Sąd Towarzystwa.

§ 60. Sąd Towarzystwa składa się z przewodniczącego i 4 członków.

Sąd orzeka o wykluczeniu członka z Towarzystwa w przypadkach określonych w § 16. Tryb postępowania przed Sądem określi regulamin uchwalony przez Radę Naczelną.

XII. Ustąpienie członków Władz.

§ 61. W razie ustąpienia któregoś z członków Władz Towarzystwa, pochodzącego z wyborów, pozostali członkowie mają prawo kooptacji spośród członków Towarzystwa. Nie można dokooptować nowych członków, jeśli ustąpiło więcej niż 3/4 członków pochodzących z wyboru. W tym przypadku konieczne jest przeprowadzenie nowych wyborów.

W przypadku ustąpienia członka delegowanego przez organizację lub instytucję przewidzianą w statucie — nowego członka do władz Towarzystwa deleguje ta sama władza, która delegowała uprzednio członka, który ustąpił.

Kooptacja ta w wypadku ustąpienia członka z wyboru jak i członka delegowanego musi być zatwierdzona przez władze hierarchicznie wyższe.

§ 62. Wszystkie uchwały władz Towarzystwa zapadają zwykłą większością głosów chyba, że statut niniejszy stanowi inaczej.

XIII. Majątek Towarzystwa.

§ 63. Majątek Towarzystwa składa się z nieruchomości i ruchomości.

Fundusze Towarzystwa składają się:

- 1) z wpisowego i składek członkowskich,
- 2) ofiar, zapisów i darowizn,
- 3) dochodów z majątku ruchomego i nieruchomego,
- 4) dochodów z zabaw, koncertów, widowisk i innych imprez urządzanych przez Towarzystwo,

5) subwencji władz i instytucji państwowych, samorządowych oraz instytucji prawa publicznego i prywatnych.

Rada Naczelna ustala wysokość wpisowego i składek członkowskiej.

§ 64. Rokiem obrachunkowym i sprawozdawczym jest rok kalendarzowy.

XIV. Rozwiązanie Towarzystwa.

§ 65. W sprawie rozwiązania Towarzystwa podejmuje uchwałę Walny Zjazd Delegatów większością 3/4 głosów.

§ 66. W razie rozwiązania Towarzystwa pozostały majątek przechodzi na własność wskazanych w uchwale Rady Ministrów instytucji o pokrewnych zadaniach.

983.

**OKÓLNIK Nr. 23
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 19 października 1949 r.

w sprawie wynagrodzenia pracowników urlopowanych do prac związkowych.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdziła, że niektórzy pracownicy, urlopowani płatnie do prac związkowych, otrzymują pełne uposażenie służbowe, a poza tym otrzymują dodatkowo w takiej samej wysokości lub wyższej wynagrodzenie z funduszy związków zawodowych. Faktycznie zatem pobierają podwójne wynagrodzenie za te same czynności.

W związku z powyższym, do czasu uregulowania sprawy uposażenia pracowników, urlopowanych do prac społecznych i politycznych zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 39) — w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych — wyjaśniam i zarządzam, co następuje:

Pracownicy urlopowani płatnie do prac związkowych otrzymują z funduszy Skarbu Państwa wyłącznie uposażenie zasadnicze wraz z dodatkiem lokalnym i przejściowym dodatkiem wyrównawczym lecz bez dodatku funkcyjnego czy służbowego.

Władze służbowe, urlopując pracownika do prac związkowych, niezwłocznie powiadamiają Centralną Radę Związków Zawodowych o wysokości wypłacanego pracownikowi uposażenia.

Centralna Rada Związków Zawodowych w zależności od powołanego pracownika stanowiska zaszereguje go do odpowiedniej grupy uposażenia pracowników związkowych i wypłacać mu będzie różnicę pomiędzy uposażeniem przypadającym w Związku, a uposażeniem otrzymywanym przez pracownika od swej władzy służbowej.

W odniesieniu do pracowników już urlopowanych do prac związkowych, władze służbowe sporządzą wykaz tych pracowników z uwidocznieniem wypłacanego im w myśl niniejszego zarządzenia uposażenia i prześlą te wykazy do Centralnej Rady Związków Zawodowych w terminie do dnia 30 listopada 1949 r.

Proszę Obywateli Ministrów o wydanie dalszych zarządzeń w tym przedmiocie.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

**DZIAŁ II
SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ**

984.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 30 września 1949 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad niektórymi przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) oraz art. 1 dekretu z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 30 września 1949 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwami:

- 1) Zakład Żelazno-Kotlarski i Mechaniczny — Leonard Kotlicki w Łodzi, ul. Krótka Nr 17,